

Sankt Vincent Grupperne

i
Manipur
Nordøstindien

A scenic view of a village in Manipur, North East India. The image shows traditional thatched-roof houses nestled among lush green hills. The sky is filled with large, white clouds, and the overall atmosphere is serene and natural.

Bjergrige Manipur

Nordøstindien – kaldes
"De syv søstre"
Manipur er en af
delstaterne

Manipur har 35
forskellige
stammebefolkninger.
De tre etniske
hovedgrupper er:
Metei, Nagas og Kuki.

De fleste beboere i
dalen er hinduer,
men bjergene er
der flest kristne -
Især katolikker og
baptister

Vincentgruppernes partner er

- Diocesan Social Service Society (DSSS) hører til det katolske ærkebispedømme i delstaten Manipur.
- DSSS er ærkebispedømmets udviklingsorganisation.
- DSSS har kontorer og mødelokaler i Imphal

	Nordøstindien	Danmark
Areal	255 kvadrat-km	43 kvadrat-km
Stater	8	1
Befolkning	32 millioner	5,7 millioner
Sprog	250	1
Dialekter	500	

Religion	Kristne Hinduer, buddhister, muslimer og andre	Kristne og muslimer
----------	--	------------------------

Børnedødelighed

2015

Danmark

4

Indien

48

Nordøstindien

76 – 112 (fra 2003)

Marked i hovedstaden Imphal

DSSS

arbejder henimod

reduktion af fattigdom
i
Manipur

Manipur kort fortalt

- Manipur er halvt så stort som Danmark med sine 22.327 kvm. Delstaten består af en landslette eller dal omgivet af junglebeklædte bjerge. Bjergene udgør 91% af landets areal
- Der bor 2,4 mio. mennesker i Manipur
- Skolebørn lærer tre sprog: Manipuri, engelsk og hindi

3-årigt skoleprojekt for 70 børn

- Projektet omfatter børn fra fattige familier, der netop er kommet i skole
- 50 børn er kommet i skole - nogle af dem for første gang nogensinde.
- 20 andre kan forsætte den skolegang de påbegyndte for fem år siden.
- Børn i seks landsbyer støttes
- Kontraktbeløbet er 135.000 / 45.000 kr. per år i tre år

Projektet opprioriterer pigerne

- Især kvinderne er analfabeter. Det forsøger projektet at råde bod på, idet udvalgte piger som her på billedet den lille Agnes med dette projekt får mulighed for at komme i skole; før projektet var hun blevet fravalgt

Flere børn fra projektet

Landbruget er essentielt for bønderne

Kvinderne er dygtige til blandt at væve

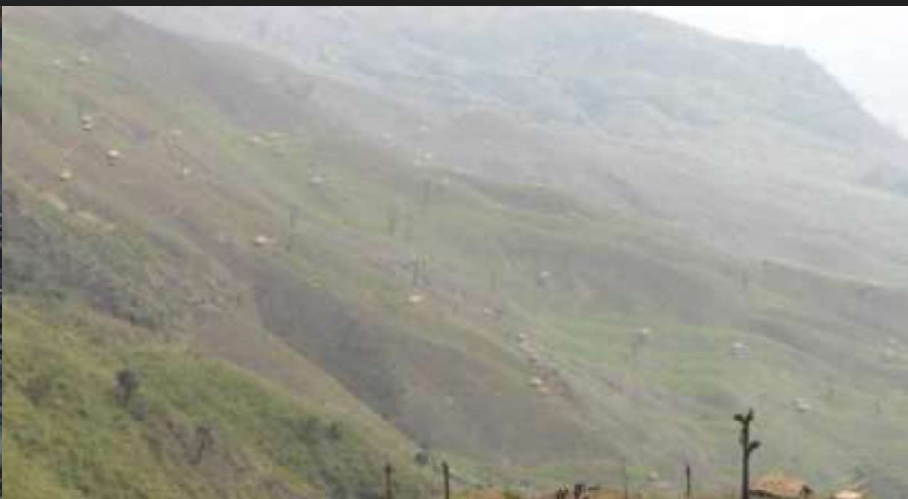
Nagafolket med deres landbrug

Traditionel stald

Svedjebrug – som vi havde for 1.700 år siden I Danmark

Headhunters for kun 60-70 år siden

Nagaer udbredt i flere delstater

Det kan være svært
at køre i regnvej

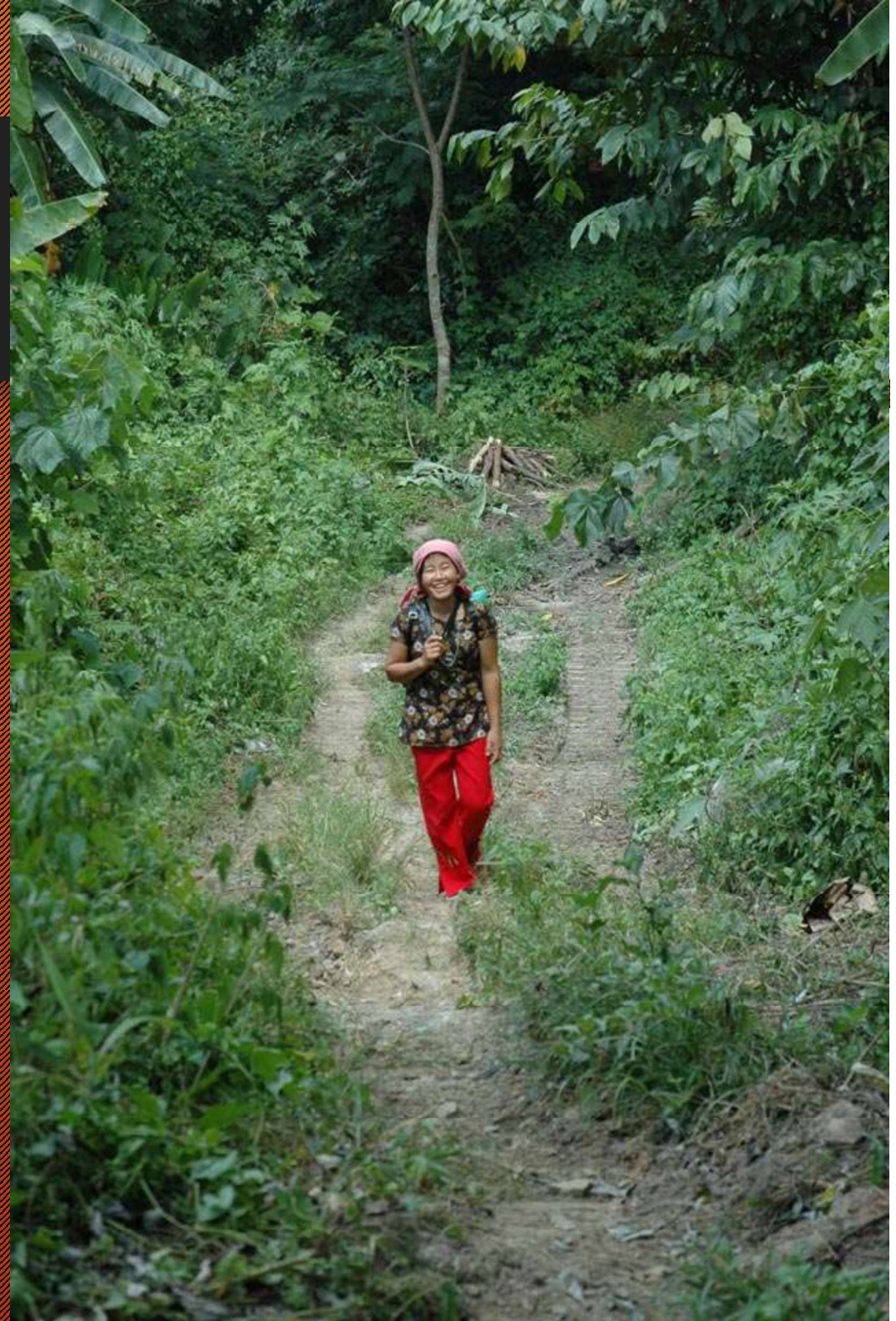
Projektfolk på vej til en fjerntliggende landsby – bilen kom ikke med

... så i stedet måtte man krydse floden til fods...

...og herefter må
man gå opad og
opad i hele
3½ time.
En hyggelig men
hård tur, hvis man
ikke er vant til
bjerge.

Christina og en lillesøster

Broderen Samuel

Der ingen skole i landsbyen Marangching.
Christina og Samuel bor til dagligt
på en kostskole i en større landsby ved navn
Awangkhul.

Det kan tage op til en dag at gå –
først nedad bjerget gennem junglen
og herefter ad landevejen til skolen.

Vilkårene for for mange børn i bjergene
i Manipur:

Der ingen skole i landsbyen Marangching.
Christina og Samuel bor til dagligt på en
kostskole i en større landsby: Awangkhol.

Det kan tage op til en dag at gå –
først nedad bjerget gennem junglen
og herefter ad landevejen til skolen.

Her går Christina og Samuel i skole. Uden hjælp udefra kom de ikke i skole.

Der er ni børn i familien – otte piger og Samuel.
Familien ses her for hovedhuset af deres gård. De næste billeder viser fotos fra gården.

Køkkenet

Daglige gøremål

Samuel har sit eget værelse.

Det er nu ikke så almindeligt alle steder.

Christina har også sit eget værelse, men hendes lillesøster kommer gerne ind for at hygge!

Kirken i
landsbyen
Marangching

Carina underviser de helt små. De burde være i skole, men forældrene har ikke råd.

Klasseværelset er sparsomt udstyret med kun bænke og stole. Børnene har hverken papir eller blyant. De lærer alt udenad.

Vincent-gruppernes projekt sørger for at 70 børn kommer i skole

Små 'landsbyskoler' ved navn "Balwadi". Mere en slags børnepasning med lidt undervisning af større børn, der tager sig af de små, når forældrene er i marken.

Beboerne i landsbyerne kan godt lide at feste. Alle er med. Også børnene. Der festes i dag, fordi landsbyen har fået besøg af en fremmed.

Alle elsker at synge – og de gør det godt.... De gælder også de lidt større unge...

Der er mørkt i junglen. Men heldigvis har beboerne nogle lamper de kan tænde. Men lamperne holder ikke de små irriterende moskitoer væk.

Ingen elektrisk lys,
Så derfor denne
petroleumslampe

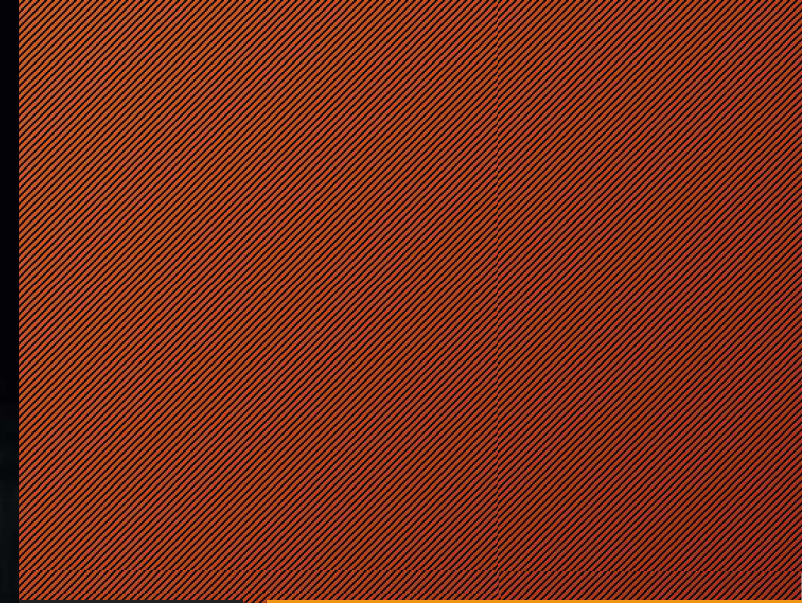

En smuk
traditionel dans.
Når der er
lejlighed til det
stiller
landsbyens
beboere gerne
op.

Kvinderne væver selv deres smukke klædninger.
Farverne finder de fra planter i junglen.

Kvinden forbereder morgenmad over åben ildsted
– men først er der en høne, der skal plukkes.....

.... det tager hendes mand sig af i det fri.

Bøndernes høst skulle meget gerne ind til de større landsbyer, men det er vanskeligt for bønderne i bjerglandsbyerne på grund af de lange afstande.

Det er nødvendigt med brænde til den daglige madlavning og til at varme husene op.

Brænde bæres oftest af kvinderne på ryggen. De kan med lethed bære 20-30 kg.

Dyrkede marker ikke blot som midt i billedet, men også på bjergets skråninger

Bemærk nederst t.v. i billedet et bambusrør delvist dækkes af jord. Røret fører vand med sig. Bambus bruges til næsten alt – også som redskaber i den daglige husholdning.

Sankt Vincent Grupperne

- Sankt Vincent Grupperne yder humanitært hjælpearbejde i primært udviklingslande til fordel for de fattigste.
- Vi fokuserer på hjælp til mindre projekter - projekter, som oftest 'glemmes' af de større organisationer.
Hjælpen lindrer nøden for fattige børn, familier, ældre, handicappede og syge.
- Sankt Vincent Grupperne støtter uanset race, tro, køn eller nationalitet.